

SUPER DEKK 45 ÁR

Í sambandi við at 45 ár eru liðin síðan dekkfyrirøkin Super Dekk Service varð stovnað, var skipað fyri eini hugnaløtu týskvøldið 16. apríl, har nøkur av teimum fyrstu starvsfólkunum vóru komin saman at hyggja eftir gomlum myndum og at minnst gamlar dagar. Super Dekk Service varð stovnað 1974 í Vestmanna og flutti sama ár til Havnar. Byrjað varð við Velbastaðvegin, og eftir nøkur ár í Lekaragøtu varð í 1979 flutt niðan í bygningin við Hoyvíksvegin 66, har fyrirøkin enn er. Fríðrikur Bláhamar yvirtók seinni fyrirøkuna eftir pápa sín og stovnaði nýtt felag, sum í dag er best kent undir navninum First Stop.

Aftara rað: Regin Bláhamar, Ólavur Poulsen, Jack Poulsen, Fríðrikur Bláhamar, Pauli Jacobsen, Harald Haraldsen og Magnus Gunnarsson. Fremst: Jógvan Petersen, Sámál Bláhamar og Magnus Olsen.

Eyðun á Lakjuni 60 ár

Eyðun er borin í heim í Fuglafirði 8. mai 1959. Foreldur hansara vóru Maria og Jákup Oluf á Lakjuni. Teir eru 6 brøður: Victor, Páll, Harry, Jógvan, Terji og Eyðun. Allir búgva í Fuglafirði uttan Victor, sum býr í Klaksvík. Musikalskir eru hesir brøður, hava góða rødd og duga væl at syngja, sum teir hava heimani frá. Somuleiðs eru fleiri av teimum knávir, tá ið tað snýr seg um t. d. at spæla klaver og orgul. Eyðun er úr hesum bergi brotin, har tangentarnir hava dansað undir hansara hond.

Eyðun í barnaskúlanum

Tá ið eg sum ungur kom til Fuglafjarðar skúla 23 ára gamal 1967, gekk Eyðun í øðrum flokki. Hevði henda flokk í fimleiki og tilevning. Hetta vóru ljósar løtur, har kroppurin dartaði aftur og fram í einum vøkrum kropsmáli í lopum, renning og snúiligum ráki á ymsan hátt. Tilevningin, myndlistin hevði eisini eina vakra tilgongd. Hugsað varð altíð tað, at í hvørjum flokki øll tini undirvísingarar, so høvdu 50% av næmingunum rik skapandi evni. Nortíð varð við tað rák, at leggja litir og skap inn undir heilafláirnar á hesum sælu børnum. Hini 50% vóru munnstill, friðarlig og komu sum frá leið eisini við og nørdur um síni skapandi evni. Hetta var vakurt, og var hetta øll tey 40 árini, ið undirvíst varð. Hvørt við sínar náðir. Ein skúli, ið ikki hevur sang, tónleik og myndlist sum eina góða tilgongd í undirvísingini kemur at liva øðrvísi og kanska ikki nóg væl.

Henda tilgongd var at undrast yvir, hvussu rik tey skapandi evnini, ið børnini høvdu og hugsað varð tað, at í tilverunar gongd fór hetta at koma til sjóndar í teirra snøgga kropsskinni. Eyðun plagdi sum heilt ungur at koma inn flokkin, har t. d. tað gamla klaverið hjá Herlufi stóð og vísa sítt kynstur. Tað var hugvekjandi at síggja hansara smáu fingrar dansa eftir klavertangentunum sum 8 - 9 ára gamal. Hann plagdi t. d. at spæla: Syng, syng, syng músabróðir mín, meðan hini børnini sungu við. Jú hesin inn – og útsúður kom at halda á fram.

Owen Stansby

Vit vóru so heppin í bygdini, at her kom ein klaverleikari 1976 úr Englandi til landið, Owin Stansby. Hann búði eina tíð á Skála, men kom so til Fuglafjarðar og fór at undirvísa her. Henda undirvísing nørði um klaverspælið hjá fleiri í bygdini. Hann birti uppundir rokni eg við, at Eyðun eftir lokið miðnámsprógv søkti inn á konservatorið í Odense 1981 og slapp inn og var her til 1987. Var á háksúla í

Eyðun á Lakjuni í Fuglafirði fyllir 60 ár 8. mai

Holstebro veturin 1980/81, har tú kundi fáa undirvísing í tónleiki á breytum, ið leiddu til konservatorið í klassiskum, rútmiskum og fólkatónleiki. Eyðun gekk á klassisku breytini.

Fuglafjarðar gentukór – Bergen 1985

Nú kundi verið mangt og mikið at nomið við. Men fari eg at nema við eina uttanlandsferð vit høvdu við Fuglafjarðar gentukóri. Vit vóru annars 12 uttanlandsferðir við hesum kóri. Tá ið hann hevði lokið sín lestur á konservatoriinum í klaverspæli í Odense, kom hann aftur til Fuglafjarðar og fór at undirvísa í Musikskúlanum. Heðin kambdsdal, sum eisini kom aftur til Fuglafjarðar, hevði útbúgving í orgulspæli frá konservatoriinum í Esbjerg. Hetta nørði um støðuna í hesum kóri, at vit høvdu ein góðan klaverspælara og ein góðan orgulspælara. Jógvan á Lakjuni nørði eisini um hesa støðu við sínum undirspæli og songløgum.

Kórið sang nógv í Fuglafirði og øðrum bygðum við. Fyrstu ferð kórið var uttanlands var í 1983 vitjaði Danmarks Radios Pigeor í Keypmannahavn og í Bergen og vitjaði í juli 1985. Tað var Per Eirik Hals, lærari á Skeie skole í Bergen t. d. í sangi og myndlist, sum legði ferðina til rættis. Hann hevði eisini eitt barnakór á skúlanum. Hann var giftur við Elsebeth Reines, systkinabarninum úr Fuglafirði. Hetta var ein sera sjáldsom ferð. Vóru annars og sungu í Bergen við gentukórinum 3 ferðir.

Kórið búði á Skeie skúla og Odvør, kona Jógvan og Carolina, kona

Alexandur Kristiansen, sum eisini vóru við á ferðini, tóku sær av skaffingini. Konsertir vóru hildnar í Mariu kirkjuni, Skeie skúla og Fana kirkju. Tað gekst væl at syngja. Vóru uppi á Trolldhaugen, Lysøya og vitjaðu mæta tónasmiðin, Harald Sæverud á Siljustøl í Rådal í Bergen.

Løtan inni hjá Harald Sæverud var ein minnilig løta. Hann var føddur 1897, so hann var 88 ára gamal. Hann tosaði um sín tónaskaldskap. Hann setti seg niður og spældi ein part av Rondo Amorusu og greiddi frá, tá ið hetta verk sá dagsins ljós 1939. Ein sonur hansara, Sveining sat á gólvinum og spældi, meðan Sæverud improviseraði á klaverinum og spældi eina lítlan syrgiligan ljóm. Sonurin spyr pápan, um hann var keddur? “Ja, eg eri keddur!” Hetta var so endurtikið, og kom so hetta tónleikastykki, Rondo amorosu at verða eins og ein samrøða millum faðir og son við klaverinum sum triðja persóni. “Einsamallur, hevði eg ikki kunnað skrivað hetta!” Segði Sæverud. Hetta var ein skaldakend løta, og vit øll vóru ávirkað av hesi vøkrum tilgongd og hugsu eg, at Eyðun nørði um sítt vit og skil og fekk íblástur til sína gongd á konservatoriinum.

Heilsan og konsert

Harald Sæverud fekk eina gávu frá okkum, og var tað bókin, Fylgsni og hampafólk av W. Heinesen. Var í Havnini, áðrenn farið var avstað, og fekk William at skilríva eina heilsan í bókina til Sæverud. Tá ið Sæverud sá hetta, segði hann, at hann hevði havt brævasamskiftið við W. Heinesen og okkurt úr bókini: Teir

glataðu spælímenninir, hevði givið honum íblástur til okkurt tónaverk, sum hann hevði gjørt, tí verri er hetta farið í óminnið. Eyðun ognaði sær nótarnar til nevndu tónleikastykkini av Sæverud, har hann skrivaði eina heilsu til Eyðun: I háp om á træffes, Eyðun á Lakjuni, en gang på Færøyan. Hilsen Harald Sæverud, Siljustøl 8. Juli 1985.

Sæverud hevði ein lítlan konsertsal í kjallaranum. Vit vórðu boðin niður í hetta vakra rúmið har Jan Henrik Kayser, pianistur (1933 – 2016) spældi fyri okkum Rondo amoroso og Kjempeviseslätten, sum bleiv tónsettur 1943, sum ein mótstøðuljómur ímóti týskaranum. Alla somlu tíðina vóru hesir snøggu og fittu tannáringa gentur stillar, friðarligar og lurtaðu. Jan Henrik Kayser og Sæverud vóru væl, og hevði Sæverud havt hann sum næming, og høvdu teir eitt samstarv í eini 40 ár.

Tá ið Eyðun fór aftur á konservatorið, hevði hann nótarnar til Rondo amorosu og Kjempeviseslätten, sum hann vandi og spældi, meðan hann las. Ja, ein slík løta sum á Siljestøl nørir um hugans flog við íblástri í einum tónleika spuna, sum seint verður gloymdur, men goymdur. Vit minnst afturá okkara góða vin, Per Eirik, sum doyði í august 2013 sjeiti tvey ára gamal. Hann var okkum trúgvur.

Heima

Ein dagin á hesi ferð í Bergen gingu vit menn ein túr. Tá tekur Eyðun til orðanna og sigur uttanat fyrsta ørindi í yrkingini, Barnið bergi og blómurnar av Karsten Hoydal: Vilt

tú finna blómurnar, eingin annar eigur, gakk so djarvur huga tíns brøttu bjargaleiðir. Ja hetta setti seg í hugan. . Eftir hesa føgru ferð í Bergen logaði mangt vakurt uppvið, sum enn tann dag í dag livir í sinninum.

Eyðun hevur verið leiðari á Musikkskúlanum í Fuglafirði síðani 1989, leitt Siloakórið síðani 1988 og tónleikalærari á Miðnámi á Kambsdali síðani 1996. Her hevur hann sett sínar føtur í hetta sjáldsama tónleikalívið. Tað er at undrast yvir, at ein samkoman í Silo á hesi stødd kann hava eitt kór, sum syngur so væl. Føroyingar eru sjáldsamir. Tað kemur javnan mangt og mikið undan okkara medviti, sum nørir um okkara skapandi evni á ein natúrligan vitbornan hátt. Úr hesum jørðildi hevur dóttir hansara Maria á Lakjuni sett síni spor við tveimum fløgum. Tann fyrra kom út í 2013 – Vøkur er verðin og 2016 kom fløgan- Tá eg hugsu um teg. Her er tað Eyðun, sum hevur verið undan-gongumaður í hesi søk.

Eyðun var við í ritstjórnini, ið gav songbókina SY/NG út í 2012. Hetta er ein stak góður stuðul til sangundirvísingina, ið nørir um sangin, skaldskapin og tað føroyska málið. Sanniliga eitt dygdarverk.

Endi

Nú hava vit arbeitt saman við Fuglafjarðar gentukóri og eisini í Fuglafjarðar sangkóri, har Eyðun hevur spælt undir, tá ið vit hava havt konsertir her á landi og uttanlands. Vit hava eisini nørt um hetta samarbeiði við sangleikinum Varmakeldunátt, sum 6. a. og 6. b í Fuglafjarðar skúla spældu í Mentanarhúsinum í 2009 frá 22. juni til 27. juni, og sum Eyðun tónsetti. Løgini vóru valaverk, sum dóttir hansara, Gunnrið á Lakjuni sang inn á eina fløgu, sum varð brúkt til leikararnar. Hon hevur sanniliga eisini eina vakra rødd. Eyðun spældi undir. Hann tónsetti eisini sangleikin: Ingálvur av Reyni kemur í ovurmorgin til 7. Flokk 2014/15. Sangirnir vórðu eisini sungnir inn á fløgu, sum Maria sang. Tey eru 3 systkin – Gunnrið, Jákup Oluf og Maria.

Tað er mangt og mikið afturat, sum vit kundu farið um: Eingin er ov gamal gott at læra, hóast ein sjálvur er komin til dustsins ár. Laglynti skaldskapurin í tónleiki og skrivaða orðinum eigur at nøra um løturnar. Tað ger at sinnið livir væl bæði í kyrru, og tá ið tað er kyrrvánt.

Hjartaliga til lukku við teimum seksti árunum.